

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา

THE COMPARATIVE STUDY ON EDUCATION ADMINISTRATION: BETWEEN THE ROYAL KINGDOM OF THAILAND AND THE ROYAL KINGDOM OF CAMBODIA

ชยานันต์ คงทรัพย์¹

CHAYANAN KONGSAP

ประเสริฐ อินทร์รักษ์²

PRASERT INTARAK

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย 2) การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรกัมพูชา 3) เปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ในประเด็นต่อไปนี้ ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ให้ข้อมูล คือ บุคลากรทางการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ผลการวิจัย 1) การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา มีการแบ่งระดับการบริหารออกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค/จังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสองภาษาผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบหลักการบริหารงานด้านวิชาการ คือ หลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้านการบริหารงบประมาณ มีระเบียบการจัดระบบจัดซื้อจัดจ้างดูแลจากหน่วยงานต้นสังกัด ด้านการบริหารบุคลากร การสรรหาและบรรจุแต่งตั้งมีการสอบจากส่วนกลางและจังหวัด ยึดหลักธรรมาภิบาล มีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ มีการสร้างขวัญกำลังใจ และดำเนินการทางวินัยและลงโทษอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ด้านการบริหารทั่วไป การวางแผนการศึกษามีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวางแผนพัฒนา มีการจัดระบบบริหารองค์กร ส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษา ผ่านโรงเรียน เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรกัมพูชา ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการศึกษา จะถูกควบคุมโดยรัฐ ผ่านกระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และกีฬา ในระดับชาติ และกรมสามัญศึกษาในระดับจังหวัด อำเภอ ด้านการบริหารวิชาการ มีการใช้หลักสูตรแกนกลางของชาติ ผู้บริหารโรงเรียนต้องรับนโยบายการบริหารวิชาการจัดการเรียนการสอนตามรัฐกำหนดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดำเนินการจัดการศึกษา สัปดาห์ละ 6 วัน คือ วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ หยุดวันเดียว วันอาทิตย์ และเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง โดยจะเรียน ครึ่งวัน คือ เรียนช่วงเช้า หรือช่วงบ่าย มีการป้องกันระบบรับปรักกันเพื่อพัฒนาคุณภาพศึกษา ด้านการบริหารงบประมาณ มีการจัด

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

งบประมาณการบริหารปีการศึกษาละ 1 ครั้ง และจ่ายโดยคณะกรรมการตามแผนการพัฒนา ด้านการบริหารบุคลากร ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนไม่มีการสอบมาจากการคัดเลือก สำหรับครูจะมีการสอบคัดเลือกผู้ประกอบอาชีพครู จะต้องเรียนวิชาชีพครูมาตั้งแต่เริ่มต้น และต้องมีใบประกอบวิชาชีพครู มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าตอบแทนตามคุณวุฒิ ด้านการบริหารทั่วไป รับนโยบายและแนวปฏิบัติในเรื่องการวางแผนการศึกษา การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตามกระทรวงศึกษาธิการเยาวชนกีฬาเท่านั้น ยกเว้นสิ่งอำนวยความสะดวก การซ่อมแซม จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา 3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษานั้น มีความคล้ายคลึงกันในด้านโครงสร้างการบริหารตามลำดับขั้นตอน ด้านการบริหารวิชาการ มีความแตกต่างกันในเรื่องการจัดทำหลักสูตรการศึกษา สถานศึกษามีเอกภาพในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา แต่ราชอาณาจักรกัมพูชาใช้หลักสูตรแกนกลางของชาติจากหน่วยงานต้นสังกัดกำหนดได้เพียงทางเดียวเท่านั้น ด้านการบริหารงบประมาณ มีความแตกต่างกันในเรื่องการจัดสรรงบประมาณ การจัดระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ด้านการบริหารงานบุคลากร มีความแตกต่างที่วิธีการสรรหาบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน และค่าตอบแทน ด้านการบริหารทั่วไป มีความแตกต่างในด้านการซ่อมบำรุง การวางแผนการศึกษาโดยจะปฏิบัติตามกระทรวงศึกษาเยาวชนและกีฬาเท่านั้น

คำสำคัญ : การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย/ราชอาณาจักรกัมพูชา

Abstract

This research was designed as a qualitative methodology. The objectives were: 1) to examine educational administration in the Kingdom of Thailand; 2) to investigate educational administration in the Kingdom of Cambodia; and 3) to compare the educational administration between the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Cambodia in the aspects of educational administration structure, academic administration, budgetary administration, personnel administration, and general affairs administration. The respondents of research were educational personnel of secondary schools in the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Cambodia. The instruments used for data collection were semi-structured interview form.

The findings of the educational administration in the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Cambodia were revealed as follows;

1) Regarding the educational administration in the Kingdom of Thailand, it was found as follows: in the aspect of educational administration structure, it was found that the educational administration structure in the Kingdom of Thailand has been divided into central department, regional/provincial department, educational service area, and educational institution; in the aspect of academic administration, it was found that school administrator took full responsibility, and the principles of academic administration were efficiency and effectiveness; in the aspect of budgetary administration, rules and regulations on procurement of materials were under control of the superior organization; in the aspect of

.....

personnel administration, it was administered in the respect of good governance, application of rules and regulations, morale building, good discipline, and fairly equitable punishment; In the aspect of general affairs administration, it has been done through the organizational management system, promoting and supporting system including other convenience of services through school for the reasons of efficiency and effectiveness.

2) Regarding the educational administration in the Kingdom of Cambodia, it was found as follows: in the aspect of educational administration structure, development of educational system was controlled by the government through the Ministry of Education in national level and basic education department in provincial level; in the aspect of academic administration, it was operated efficiently and effectively by 6 studying days; Monday to Saturday, and Sunday off, not more than 5 hours a day either in the morning or afternoon as well as the operation was assured by internal quality assurance for educational quality development; in the aspect of budgetary administration, the budgetary on educational administration was allocated once a year and paid by the committee based on the plan; in the aspect of personnel administration, there was examination on teacher profession for those who had studied teaching field only and obtained teaching license as well as career and salary promotion had been considered by working level and working year; in the aspect of general affairs administration, it was operated in respect of convenience of educational services, and cooperation from all sectors including external participation.

3) Regarding the comparison on educational administration between the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Cambodia, it was found as follows: in the aspect of educational administration structure, both countries had been in the same bureaucracy organization; in the aspect of academic administration, there was a difference in organizing educational curriculum which the Kingdom of Cambodia would follow the basic educational curriculum of the sector; in the aspect of budgetary administration, there was a difference in budget allocation and procurement of materials; in the aspect of personnel administration, there was a difference in recruitment and position appointment, salary promotion and remuneration; in the aspect of general affairs administration, there was a difference in maintenance and educational planning which the Kingdom of Cambodia would follow the Ministry of Education, Youth and Sport only.

Keywords : Educational Administration the royal kingdom of Thailand / Educational Administration the royal kingdom of Cambodia

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขแล้วยังสามารถพัฒนาประเทศไทยไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้านของประเทศ การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการบริหารการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2564 "เน้นให้ "คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา" สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคนทุกวัยให้เป็นคนดี คนเก่งมีแนวคิดที่มีความต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8-11 โดยยังคงยึดหลัก "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ที่มุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและสร้างสมดุลการพัฒนาในทุกมิติ วิสัยทัศน์ประเทศไทยปี พ.ศ. 2570 ทุกภาคส่วนในสังคมไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรม ประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล การบริหารที่ทั่วถึงมีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคงอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานอยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี (ราชกิจจานุเบกษา, 2559 : เล่ม 133, ตอนที่115 ก) การพัฒนาคนให้มีศักยภาพสูงขึ้นให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อให้ประเทศชาติก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและเท่าเทียม คุณภาพการศึกษา (Quality of Education) เป็น การ บ่งชี้คุณลักษณะที่มีความเป็นเลิศทางด้านต่างๆ ทั้งด้านการบริหารและด้านวิชาการ พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 37 จาก 148 ประเทศ ซึ่งหากมองจุดอ่อนของการศึกษาไทยในภาพรวม แม้ว่าจะอยู่ระดับกลางๆ แต่ก็ประมาทไม่ได้ เพราะในระยะ 8 ปีที่ผ่านมา อันดับรวมของกัมพูชา

สูงขึ้นมา 23 อันดับ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ สูงขึ้นมา 19 อันดับ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาควรตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจสำคัญและเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้น ซึ่งราชอาณาจักรไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียนมีบทบาทและภารกิจสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือกับอาเซียนเพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนในเวทีโลกโดยเฉพาะการใช้กลไกความร่วมมือด้านการศึกษานำพาอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงในส่วนของการร่วมมือด้านการศึกษาของประชาคมอาเซียนนั้นได้มีการลงนามในปฏิญญาชะอำ-หัวหิน โดยนายกรัฐมนตรีของไทยและผู้นำของประเทศต่างๆ ในอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือใน 3 เสาหลักคือประชาคมด้านการเมืองและความมั่นคงโดยใช้การศึกษาเป็นตัวนำประชาคม ด้านเศรษฐกิจทุกประเทศจะต้องพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกและประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรมให้ถือว่าความงดงามมาจากความแตกต่างและหลากหลาย วัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ในความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นจะช่วยสร้างความร่วมมือในลักษณะสังคมเอื้ออาทรโดยมีเป้าหมายร่วมกันคือทั้ง 3 เสาหลักส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จ สำหรับการดำเนินการที่ผ่านมาของกระทรวงศึกษาธิการในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของการให้ทุนเพื่อการศึกษาฝึกอบรมดูงาน การให้วัสดุอุปกรณ์และส่งผู้เชี่ยวชาญไปปฏิบัติงานเพื่อให้คำแนะนำ ปรีกษาและให้ความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นๆ ก็ตาม ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาแม้ว่าจะประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังมีอุปสรรคสำคัญในการดำเนินงานตามแผนงานต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความพร้อมของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องกับอาทิ ปัญหาด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ กฎระเบียบต่างๆ ของสถาบันการศึกษาเป็นต้น (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2551:18) ด้วยความสำคัญของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยให้ดีขึ้นจากการจัดอันดับในกลุ่มประชาคมอาเซียนและเวทีโลก ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้ เช่น ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาของไทย และยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยในเวทีโลกให้สูงขึ้นทันยุคทันสมัย เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มมากขึ้น พัฒนาการศึกษาร่วมกันในการทำโครงการ/กิจกรรมในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ในบริหารการศึกษาเชิงวิชาการ ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศอื่นๆ ในสังคมโลกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยด้านโครงสร้างบริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป

2) การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรกัมพูชาด้านโครงสร้างบริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป

3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาด้านโครงสร้างบริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยดำเนินการเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้ ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตำรา เอกสารวิชาการ บทความ รายงานการวิจัย และข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย และราชอาณาจักรกัมพูชา ด้านโครงสร้างบริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป และสรุปวรรณกรรม โดยใช้วิธีวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) เกี่ยวกับ การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา นำประเด็นการบริหารจัดการศึกษามาสร้างเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์ หาข้อเท็จจริง เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกจากทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องจากราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา และการนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอข้อมูลที่ปรากฏจากการอ่านเอกสารและจากการสัมภาษณ์เท่านั้น กรณีศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาซึ่งมีเขตพื้นที่ชายแดนติดต่อกันเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน มีความคล้ายคลึงกันทั้งในด้านบริบททางพื้นที่วัฒนธรรม และภาษาในปี พ.ศ. 2560 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล 3 วิธีการ คือ 2.1 การศึกษาเอกสาร (documentary study) 2.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ส่วนในการ

ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการ 3 วิธี คือ 3.1 ให้บุคคลที่อยู่ในสนามวิจัยตรวจสอบและรับรองความถูกต้องโดยการอ่านข้อมูลที่ผู้วิจัยบันทึกไว้ 3.2 ตรวจสอบจากข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) ตามวิธีการของการตรวจสอบ ข้อมูลเชิงคุณภาพ 3.3 ตรวจสอบข้อมูลด้วยการจำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ข้อมูลในส่วนที่เป็นความคิดเห็นหรือทัศนะของผู้ให้ ข้อมูล (evaluative data) และส่วนของข้อมูลที่เป็นรายละเอียดหรือการเล่าเหตุการณ์ (descriptive data) เพื่อเคราะห์ข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เอกสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำมาจัดระบบข้อมูล พร้อมให้ความหมายเพื่อสะดวกในการวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมผลการวิจัย ประมวลผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เอกสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยในประเด็นต่อไปนี้ คือ ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษาด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัย พบว่า

1.1 ด้านโครงสร้างบริหารจัดการของราชอาณาจักรไทยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานและมีผู้บริหารองค์กรหลักเป็นกรรมการ ซึ่งจะทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในส่วนภูมิภาค ด้วยการ

บริหารจัดการตรงไปที่สำนักงานศึกษาธิการภาค (ศธภ.) ที่ 1-18 กล่าวคือ จะทำการแต่งตั้งศึกษาธิการภาคขึ้นมา 18 คน และจะมีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (ศธจ.) ซึ่งประกอบไปด้วย (1) คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รวมทั้งสิ้น 77 จังหวัด เพื่อดูแลการศึกษาทุกระบบ กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2) มีหน่วยงานที่รองรับการดำเนินงานในพื้นที่ ระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัด ตามที่ได้รับมอบหมายจัดอยู่ในโครงสร้างระดับจังหวัด เป็นการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค เพื่อแสดงให้เห็นว่าการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการในส่วนภูมิกษานั้นมีความจำเป็นเร่งด่วน และส่งผลต่อการขับเคลื่อนการศึกษา ซึ่งโครงสร้างเดิมที่ดำเนินการอยู่ก็สามารถดำเนินการได้แต่ไม่ทันเวลา

1.2 ด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารการศึกษาทุกระดับ ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบผู้บริหารการศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดตารางสอน แบบเรียน ห้องสมุดโรงเรียน การวัดผลการศึกษา การสอนต่างๆ ที่ทันสมัยอยู่เสมอ งานวิชาการจะชี้ให้เห็นถึงคุณค่าและคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของหน่วยงานนั้นๆ ผู้บริหารจะต้องให้ความเอาใจใส่งานวิชาการเป็นพิเศษ และเชื่อว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน การจัดการศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของโรงเรียน จึงอยู่ที่งานด้านวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนการจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดส่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดผลประเมินผล ขั้นตอนการดำเนินงานด้านวิชาการ จะมีขั้นการวางแผนงานด้านวิชาการ ขั้นการจัดและดำเนินงานและขั้น

ส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการ หลักการบริหารงาน
ด้านวิชาการ คือ หลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.3 ด้านการบริหารงานงบประมาณ การ
บริหารการเงินและควบคุมงบประมาณ และ ด้านกฎ
หมายเกี่ยวกับการจัดระบบจัดซื้อจัดจ้าง มีการจัดระบบ
โดยกำหนดเครือข่ายการให้บริการความรู้ด้านการจัดทำ
บัญชี การรายงานทางการเงินและผลการดำเนินงาน
การบริหารการเงินและควบคุม งบประมาณ ด้านกฎ
หมายเกี่ยวกับการจัดระบบจัดซื้อจัดจ้าง หรือจัดทำเป
นโรงเรียนคู่พัฒนา กับ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้
การช่วยเหลือ และมีการให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาการ
บริหารงบประมาณสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การบริหารงานบุคคลจากหน่วยงาน
ต้นสังกัด

1.4 ด้านการบริหารงานบุคคล การ
บริหารงานบุคคลยึดหลักธรรมาภิบาล คือ มีการกำหนด
ระเบียบ กฎเกณฑ์ขั้นตอนการวางแผนกำลังและเป็นไป
ตามข้อบังคับของ กคศ. การบรรจุแต่งตั้งมีความชัดเจน
ตามระเบียบของกฎหมาย และมีเกณฑ์ประเมินผลงานที่
ชัดเจนบุคลากร มีการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง บุคลากร
ที่มีคุณสมบัติตามความต้องการของโรงเรียน มีการเลื่อน
ขั้นตามความสามารถ และดำเนินการทางวินัยและ
ลงโทษอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม มีการมอบหมาย
งานให้ตรงกับความรู้ความสามารถและความสนใจของ
บุคลากร ประกาศให้บุคคลรับทราบเกี่ยวกับสวัสดิการ
และความชัดเจนในกระบวนการสรรหาบุคคลตามตา ที่
โปร่งใสตรวจสอบได้ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการ
ดำเนินงานพิจารณาความผิดทางวินัยของบุคลากร ทุก
ฝ่ายมีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนการ
บริหารงานเพื่อพัฒนาตนเอง บุคลากรมีความรับผิดชอบ
ร่วมกันในการกำหนดตำแหน่งและวางแผนอัตรา
กำลังคนและกระบวนการสรรหาบุคลากร คำนึงถึง
ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรบุคคลการจัดทำแผน

อัตรากำลังคำนึงถึงความคุ้มค่าและประโยชน์ส่วนรวม
เป็นสำคัญ และการมอบหมายงานได้ตรงกับ
ความสามารถของบุคลากรก่อให้เกิดประโยชน์ในกา
ปฏิบัติงาน วิธีการสรรหาได้โดยวิธีสอบแข่งขันทั้งจาก
บุคคลที่เรียนจบวิชาชีพครูมา และบุคคลที่มีความสนใจ
อยากเป็นครูถึงแม้ขาดคุณสมบัติเมื่อผ่านการคัดเลือกก็
จะได้รับการพัฒนาต่อไป

1.5 ด้านการบริหารงานทั่วไป มีการ
จัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ
บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนด
ไว้โดยมีบทบาทหลักในการประสาน ส่งเสริมสนับสนุน
และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการ
การศึกษา มุ่งพัฒนาโรงเรียนให้ใช้นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้การบริหารและ
การจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามหลักการ
บริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้น
ความโปร่งใสความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจน
การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อ
ทราบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรกัมพูชา
ในประเด็นต่อไปนี้ คือ ด้านโครงสร้างบริหารจัดการ
ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ
ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป
ผลการวิจัย พบว่า

2.1 ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา
ราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า มีดำเนินการพัฒนาระบบ
การศึกษา การศึกษาในประเทศกัมพูชาจะถูกควบคุม
โดยรัฐ ผ่านกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับชาติและกรม
สามัญศึกษาในระดับจังหวัดรัฐธรรมนูญของกัมพูชา
กำหนดว่ารัฐจะต้องปกป้องและอำพรางสิทธิของ
ประชาชนในการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ให้
หลักประกันว่าประชาชนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน

การหาเลี้ยงชีพ โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับปฏิบัติการ มีครู/ครูประจำชั้น/เลขานุการ/บรรณารักษ์ /แพทย์/นักบัญชี

2.2 ด้านการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีการดำเนินการจัดการศึกษานอกระบบ เพื่อจัดการศึกษาให้กับผู้ใหญ่ที่สนใจให้สามารถอ่านออกเขียนได้ และเอกชนยังให้ความสนใจในการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยได้มีโรงเรียนเอกชนเกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2543-2545 แต่ปัญหาที่พบสำหรับการศึกษาเอกชน คือ รัฐบาลยังไม่สามารถรับรองมาตรฐานการศึกษาเอกชนได้ นักเรียนของประเทศกัมพูชา เรียนสัปดาห์ละ 6 วัน คือ วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ หยุดวันเดียว วันอาทิตย์ และเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง โดยจะเรียน ครึ่งวัน คือ เรียนช่วงเช้า หรือช่วงบ่าย โดยนักเรียนที่เรียนสองช่วงนี้ เป็นนักเรียนคนละกลุ่ม คือ นักเรียนที่เรียนช่วงเช้าจะไม่เรียนช่วงบ่าย ส่วนนักเรียนที่เรียนช่วงบ่าย จะไม่เรียนช่วงเช้า แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะสลับช่วงกันเดือนละครั้งมีการป้องกันระบบประกันเพื่อพัฒนาคุณภาพศึกษาอบรมให้ดียิ่งขึ้น ได้แก่ การสอบมัธยมศึกษาปลาย (นักเรียนมีความรู้ ความสามารถจะสอบผ่าน นักเรียนไม่มีความรู้ความสามารถจะสอบไม่ผ่าน)

2.3 ด้านการบริหารงานงบประมาณ พบว่า มีการจัดงบประมาณการบริหารเพียงก้อนเดียวต่อปีการศึกษาในการจัดสรร บริหารโรงเรียนเองทุกด้าน ไม่มีงบด้านสื่อโดยตรงมา ดังนั้น โรงเรียน จึงผลิตสื่อเองหรือรับบริจาคจากหน่วยงานภายนอก ส่วนงบประมาณที่ได้รับนั้น ต้องจัดสรร บริหารด้านอื่นๆ ให้ได้ ทุกสัดส่วนของโรงเรียนการใช้งบประมาณในโครงการ PB และ SIG ทำให้การเรียนการสอนในโรงเรียนดำเนินไปโดยความราบรื่นและมีการแก้ไขปรับปรุงเป็นประจำ

การแบ่งงบประมาณ มีการแบ่งให้ใช้ตามโครงการที่กำหนด และจ่ายโดยคณะกรรมการตามแผนการพัฒนา

2.4 ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า กระทรวงอบรม เยาวชนและกีฬา สรรหาเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านการศึกษาโดยคัดเลือกจากบุคคลที่มีความตั้งใจในการประกอบอาชีพครู ผู้ที่จะมาเป็นครูผู้สอนต้องเรียนวิชาชีพครูมาตั้งแต่เริ่มต้น โดยค่าตอบแทนตามลำดับคุณวุฒิที่มี เช่น คนที่สอนระดับประถมศึกษาไม่จำเป็นต้องจบปริญญาตรี ค่าตอบแทนจะน้อยกว่าบุคคลที่จบปริญญาตรีสอนในระดับมัธยมศึกษา เป็นต้น

2.5 ด้านการบริหารงานทั่วไป พบว่า โรงเรียนกับสหกรณ์ต้องร่วมมือกัน (สหกรณ์มีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาโรงเรียน) เช่น กรณีนักเรียนที่จบไปแล้ว จะให้ความร่วมมือ ในการสนับสนุนติดตั้งพัดลมทุกห้องเรียน ได้จัดให้มีการซ่อมบำรุงอาคารศึกษาเก่าๆ และสร้างอาคารใหม่เป็นจำนวนนับพันอาคาร

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ในประเด็นต่อไปนี้ คือ ด้านโครงสร้างบริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า

3.1 โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา พบว่า โครงสร้างภายในโรงเรียนมีความคล้ายคลึงกัน ส่วนโครงสร้างตามลำดับการบังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ของราชอาณาจักรไทยแตกต่างจากราชอาณาจักรกัมพูชา แต่เมื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารจัดการตามแนวคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในภูมิภาค พบว่า โครงสร้างตามลำดับการบังคับบัญชา

ของราชอาณาจักรไทยมีความคล้ายคลึงกับ
ราชอาณาจักรกัมพูชา

3.2 ด้านการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องการจัดทำหลักสูตรการศึกษา
ราชอาณาจักรไทยจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาบูรณาการ
ตามบริบทของโรงเรียนโดยยึดหลักสูตรสถานศึกษา
แกนกลาง ส่วนราชอาณาจักรกัมพูชาการจัดการ
สอนตามหลักสูตรสถานศึกษาแกนกลางของประเทศ

3.3 ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องการจัดสรรงบประมาณ
ราชอาณาจักรไทยดำเนินการจากล่างขึ้นบน คือแจ้ง
ความจำเป็นเพื่อขออนุมัติงบประมาณตามสภาพความ
ต้องการของโรงเรียนยังมีความเป็นแบบนิติบุคคลของ
โรงเรียน ส่วนโรงเรียนราชอาณาจักรกัมพูชาได้รับ
งบประมาณจากส่วนกลางตามที่ส่วนกลางเห็นสมควร

3.4 ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า มีความแตกต่างที่วิธีการสรรหาและค่าตอบแทน

3.5 ด้านการบริหารงานทั่วไป พบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องการรับ นโยบายการบริหาร
จัดการรับคำสั่งโดยตรงจากต้นสังกัดผู้บริหารโรงเรียน
ต้องดำเนินการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาของ
ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ผู้วิจัยสรุป
ผลการวิจัยได้ว่า ผลการวิจัย พบว่า ข้อที่ 1 การบริหาร
จัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยด้านโครงสร้าง
บริหารจัดการ 1.1) ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา
มีการแบ่งระดับการบริหารออกเป็น ส่วนกลาง ส่วน
ภูมิภาค/จังหวัด และสถานศึกษา รวมถึงระเบียบ
กฎหมายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องซึ่งนำมาใช้ในการ
บริหารจัดการวางแผนการบริหารการศึกษาในแต่ละ
ราชอาณาจักร 1.2) ด้านบริหารงานวิชาการ พบว่า ทุก

ระดับ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ มีความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับ งานด้านหลักสูตร การจัดการเรียน
การสอน การจัดส่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ ด้านการ
วัดผลประเมินผล ส่วนในการดำเนินงานจะมีขั้นการ
วางแผนงานด้านวิชาการ ขั้นการจัดและดำเนินงานและ
ขั้นส่งเสริมและติดตามผล หลักการบริหารงานด้าน
วิชาการ คือ หลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล
1.3) ด้านการบริหารงบประมาณ มีการจัดทำบัญชี การ
รายงานทางการเงินและผลการดำเนินงาน การบริหาร
การเงินและควบคุมงบประมาณ มีระเบียบการจัดระบบ
จัดซื้อจัดจ้างดูแลจากหน่วยงานต้นสังกัด 1.4) ด้าน
บริหารบุคลากร ยึดหลักธรรมาภิบาล มีการกำหนด
ระเบียบ กฎเกณฑ์เป็นไปตามข้อบังคับของ กคศ. การ
บรรจุแต่งตั้งมีความชัดเจนตามระเบียบของกฎหมาย
และมีเกณฑ์ประเมินผลงานที่ชัดเจนบุคลากร มีการสรร
หาและบรรจุแต่งตั้ง บุคลากรที่มีคุณสมบัติตามความ
ต้องการของโรงเรียน มีการเลื่อนขั้นตามความสามารถ
และดำเนินการทางวินัยและลงโทษอย่างเสมอภาคและ
เป็นธรรม มีการมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้
ความสามารถและความสนใจของบุคลากร สรรหา
บุคลากรโดยวิธีสอบแข่งขันทั้งจากบุคคลที่เรียนจบ
วิชาชีพครูมา และบุคคลที่มีความสนใจอยากเป็นครู
ถึงแม้ขาดคุณสมบัติเมื่อผ่านการคัดเลือกก็จะได้รับการ
พัฒนาต่อไปและ 1.5) ด้านการบริหารงานทั่วไป มีการ
จัดระบบบริหารองค์กร ส่งเสริมสนับสนุนและ
อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการ
การศึกษา มุ่งพัฒนาโรงเรียนให้ใช้นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้การบริหารและ
การจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามหลักการ
บริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้น
ความโปร่งใส ความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ ตลอดจน
การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศึกษาของ
ราชอาณาจักรกัมพูชา 2.1) ด้านโครงสร้างบริหารจัดการ
การศึกษาราชอาณาจักรกัมพูชา มีดำเนินการพัฒนา
ระบบการศึกษา การศึกษาในประเทศกัมพูชาจะถูก
ควบคุมโดยรัฐ ผ่านกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับชาติ
และกรมสามัญศึกษาในระดับจังหวัด โครงสร้างการ
บริหารจัดการศึกษา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน และรอง
ผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับปฏิบัติการ มีครู/ครูประจำ
ชั้น/เลขานุการ/บรรณารักษ์ /เหรียญ/ นักบัญชี 2.2)
ด้านการบริหารงานวิชาการ มีดำเนินการจัดการศึกษา
ให้สามารถอ่านออกเขียนได้ นักเรียนของประเทศ
กัมพูชา เรียนสัปดาห์ละ 6 วัน คือ วันจันทร์ ถึงวันเสาร์
หยุดวันเดียว วันอาทิตย์ และเรียนวันละไม่เกิน 5
ชั่วโมง โดยจะเรียน ครึ่งวัน คือ เรียนช่วงเช้า หรือช่วง
บ่าย โดยนักเรียนที่เรียนสองช่วงนี้ เป็นนักเรียนคนละ
กลุ่ม คือ นักเรียนที่เรียนช่วงเช้าจะไม่เรียนช่วงบ่าย
ส่วนนักเรียนที่เรียนช่วงบ่าย จะไม่เรียนช่วงเช้า มีการ
ป้องกันระบบปรับปรุงกันเพื่อพัฒนาคุณภาพศึกษา 2.3)
ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีการจัดงบประมาณ
การบริหารเพียงก้อนเดียว ต่อปีการศึกษาในการจัดสรร
บริหารโรงเรียนเองทุกด้าน ไม่มีงบด้านสื่อโดยตรงมา
การแบ่งงบประมาณ มีการแบ่งให้ใช้ตามโครงการที่
กำหนด และจ่ายโดยคณะกรรมการตามแผนการพัฒนา
2.4) ด้านการบริหารงานบุคคล มีการคัดเลือกจาก
บุคคลที่มีความตั้งใจในการประกอบอาชีพครู ผู้ที่จะมา
เป็นครูผู้สอนต้องเรียนวิชาชีพครูมาตั้งแต่เริ่มต้น โดย
ค่าตอบแทนตามลำดับคุณวุฒิที่มี ครูที่สอนระดับ
ประถมศึกษาไม่จำเป็นต้องจบปริญญาตรี ค่าตอบแทน
จะน้อยกว่าบุคคลที่จบปริญญาตรีสอนในระดับ
มัธยมศึกษา เป็นต้น 2.5) ด้านการบริหารงานทั่วไป
เป็นการบริหารตามความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้ง
ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันและบุคคลภายนอกในการร่วมกัน
บริหาร จัดการซ่อมแซมโรงเรียนในทุกๆด้าน ข้อที่ 3 ผล

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของ
ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักร กัมพูชา 3.1) ด้าน
โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษานั้น ราชอาณาจักร
ไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชา มีความคล้ายคลึงกันใน
ด้านโครงสร้างการบริหารตามลำดับขั้นตอน 3.2) ด้าน
การบริหารงานวิชาการ มีความแตกต่างกันในเรื่องการ
จัดทำหลักสูตรการศึกษา ราชอาณาจักรไทยดำเนินการ
จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยบูรณาการตามบริบทของ
โรงเรียน แตกย่อยละเอียดมาจากหลักสูตรแกนกลางที่
รัฐกำหนดได้ ส่วนราชอาณาจักรกัมพูชาการจัดการการ
สอนตามหลักสูตรสถานศึกษาแกนกลางที่รัฐกำหนดได้
อย่างเดียว 3.3) ด้านการบริหารงบประมาณ มีความ
แตกต่างกันในเรื่อง การจัดสรรงบประมาณ
ราชอาณาจักรไทยดำเนินการจากล่างขึ้นบน คือแจ้ง
ความจำเป็นเพื่อขออนุมัติงบประมาณตามสภาพความ
ต้องการของโรงเรียนยังมีความเป็นแบบนิติบุคคลของ
โรงเรียน ส่วนโรงเรียนราชอาณาจักรกัมพูชาได้รับ
งบประมาณจากส่วนกลางตามที่ส่วนกลางเห็นสมควร
3.4) ด้านการบริหารงานบุคลากร มีความแตกต่างที่
วิธีการสรรหาและค่าตอบแทน 3.5) ด้านการบริหารงาน
ทั่วไป มีความแตกต่างกันในเรื่องการรับนโยบายการ
บริหารจัดการรับคำสั่งโดยตรงจากต้นสังกัดผู้บริหาร
โรงเรียนต้องดำเนินการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อภิปรายผลผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษา
ของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ใน
ประเด็นต่อไปนี้ คือ ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา
ด้านบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้าน
บริหารบุคลากร และด้านบริหารทั่วไป ผลการศึกษา
พบว่าของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา
มีส่วนที่คล้ายคลึงและส่วนที่แตกต่างที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษามี
ขอบข่ายงานที่คล้ายคลึงกันเพียงแต่ภาระของบางส่วน
แตกต่างกัน และโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจเกี่ยวกับการ
จัดและส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ
ราชอาณาจักรไทยเป็นกรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ
ซึ่งโครงสร้างการบริหารจัดการตามแนวคณะกรรมการ
ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
ในภูมิภาคของราชอาณาจักรไทยในปัจจุบันที่มีการ
ปฏิรูปใหม่ตามแนวคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป
การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคของ
ราชอาณาจักรไทยมีนโยบายเป็นกระจายอำนาจสู่
จังหวัด และสอดคล้องที่ประกาศสำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 0201.4/3522 เรื่อง
การจัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค การปฏิบัติหน้าที่
ของคณะกรรมการสำนักงานศึกษาธิการภาค ฯ มีการ
จัดตั้งคณะกรรมการสำนักงานศึกษาธิการแต่งตั้งโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป
การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคมิให้มี
ตัวแทนที่มาจาก การเลือกตั้งตัวแทนอยู่ในรูปแบบเป็น
การบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการแบ่งอำนาจ
(Deconcentration) ราชการบริหารซึ่งส่วนกลางจะ
มอบอำนาจหน้าที่ในกิจการบางอย่างไปให้แก่ราชการ
บริหารส่วนภูมิภาคไปปฏิบัติจัดทำ มีอำนาจตัดสินใจใน
ขอบเขตที่จำกัดตามที่ราชการบริหารส่วนกลางจะได้
มอบไว้ให้หน่วยงานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค เป็นกลไก
สำคัญทางในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ซึ่งมีความ
คล้ายคลึงกับราชอาณาจักรกัมพูชาที่มีระบบการบริหาร
จัดการการศึกษาตาม สายบังคับบัญชาจากหน่วยเหนือ
ต้องอ้างอิงกฎระเบียบ ยึดประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก
การบังคับบัญชา รับนโยบายโดยตรงจากส่วนกลางเน้น
การควบคุม นั่นคือการจัดการศึกษาเป็นของ
กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และการกีฬา ที่มีอิทธิพล

มาจากประเทศฝรั่งเศสที่ให้การศึกษโดยไม่เก็บค่าเล่า
เรียนเป็นการป้องกันและรักษาไว้ซึ่งสิทธิ และโอกาส
ของแต่ละบุคคลในเรื่องความเสมอภาคกันทาง
การศึกษา ทุกคนมีความเท่าเทียมกันทางด้านโอกาสทาง
การศึกษาความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค
ราชอาณาจักรกัมพูชาได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล
กัมพูชาและหุ้นส่วนองค์การระหว่างประเทศ
ประกอบด้วย ยูนิเซฟ ยูเนสโก และไจก้า ประเทศญี่ปุ่น
กัมพูชาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความร่วมมือใน
ภูมิภาค ดังนี้1. การฝึกอบรมครูเพื่อสร้างความตระหนัก
เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาในภูมิภาค 2. การศึกษาด้านเทคนิคและ
อาชีวศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนให้มีศักยภาพการแข่งขัน
ในภูมิภาค 3. การพัฒนาด้านอุดมศึกษา (การประกัน
คุณภาพและระบบการถ่ายโอนหน่วยกิต กรอบคุณวุฒิ
สอดคล้องกับ Coleman กล่าวว่า ความเสมอภาคของ
โอกาสทางการศึกษาไว้ว่า เป็นการให้การศึกษาแก่เด็ก
ทั่วไปใน ระดับที่สามารถจะลดความเหลื่อมล้ำซึ่งเป็นผล
มาจากสภาพทางบ้านของเด็ก และจะมี ผลกระทบต่อ
ชีวิตและการประกอบอาชีพของเด็กในอนาคต

2. ด้านการบริหารวิชาการ พบว่า
ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา มีการ
บริหารวิชาการที่แตกต่างกัน หลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐานของราชอาณาจักรไทย มี 2 แบบคือ หลักสูตร
แกนกลางกำหนดโดยส่วนกลาง และหลักสูตร
สถานศึกษาหลักสูตรระดับท้องถิ่นนั้นโรงเรียนนำข้อมูล
สภาพที่เป็นปัญหาหรือความต้องการในชุมชนและสังคม
ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์มากำหนด
มีหลักสูตรแต่ยึดตามแนว หลักสูตร โดยมีมาตรฐานการ
เรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องที่
กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดแนวทางการพัฒนา
หลักสูตรสถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้
หลักสูตรสถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้
หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วยหลักการ จุดหมายโครงสร้างหลักสูตร การจัดหลักสูตร สารและ มาตรฐานการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ การจัด กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การเทียบโอน การวัด และประเมินผลการจบหลักสูตร เอกสารหลักฐาน การศึกษา สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา โดยจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน ชุมชน สังคม ซึ่งสามารถออกแบบได้ตามสถาน การณ์ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุมาตรฐานการ เรียนรู้ที่กำหนดไว้

ส่วนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ราชอาณาจักรกัมพูชาได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทาง ศึกษาได้ระยะหนึ่งแล้ว เห็นได้จาก แผนยุทธศาสตร์ที่ เรียกว่า Educational Strategic Plan 2004-2008 หรือที่เรียกโดยย่อว่า ESP 2004/08 แผนยุทธศาสตร์ ทางศึกษาดังกล่าว มีเป้าหมายระยะยาวในการทำให้เด็ก และเยาวชนชาวกัมพูชาทุกคน ได้รับโอกาสทาง การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง ทุกระดับสถานะทาง เศรษฐกิจ ทุกเพศ ทุกพื้นที่ ทุกเชื้อชาติ แม้ผู้พิการทาง ร่างกาย เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญของประเทศ และ ความผูกพันที่ทางรัฐบาลมีต่อ U.N. Convention on the Rights of the Child คำว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ นั้น กัมพูชามุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพตาม มาตรฐานสากลและภูมิภาค ในลักษณะที่สามารถ แข่งขันได้ในตลาดแรงงานโลก และตลาดแรงงานต่างๆ ในภูมิภาค ตลอดจนสามารถเป็นกลไกขับเคลื่อนให้ สังคมและเศรษฐกิจพัฒนาต่อไปแผนยุทธศาสตร์ ระดับชาติในการขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างทั่วถึง ประกอบด้วย แผนระยะสั้น 2001-2002 แผนระยะยาว 2003-2015 และแผนระยะปานกลาง 2004-2008 โดยแผนระยะยาว 2003-2015 และแผน ระยะปานกลาง 2004-2008 เป็นการปรับปรุงจากแผน ระยะสั้น 2001-2002 ประกอบกับแผนยุทธศาสตร์ใน

การลดภาวะความยากจน (Poverty Reduction Strategic Plan: PRSP) เมื่อปี 2002 เป็นฐาน โดยให้ สอดรับกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางประชากรและ เศรษฐกิจระดับมหภาคในช่วง 10-15 ปีข้างหน้าของ กัมพูชา ร่วมกับแนวทางในการประชุม World Education Forum และ Millennium Development Goals ซึ่งเน้น Education for All สอดคล้องกับ อีริช เนตรณอมต์กดี กล่าวไว้ว่า สถานศึกษามีความต้องการในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาที่บูรณาการเรื่องประชาคมอาเซียน ไว้ในหลักสูตร ที่อยู่บนพื้นฐานของการสร้างความ เข้มแข็งในชุมชนท้องถิ่น แล้วจึงเชื่อมโยงสู่มิติต่างๆ ของ กลุ่มประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียน โดยใช้ วัฒนธรรมของแต่ละประเทศเป็นสื่อกลางสำคัญในการ พัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาคล้ายคลึงกัน ระหว่าง ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา คือ เวลา 6 ปี ได้แก่ ระดับต้น 3 ปี ระดับปลาย 3 ปี รวมเป็น 6 ปีเช่นกัน ต่างกันเวลาเรียนระหว่างวันคือ นักเรียนของ ประเทศกัมพูชา เรียนสัปดาห์ละ 6 วัน คือ ราชอาณาจักรกัมพูชาจะเรียน วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ หยุดวันเดียว วันอาทิตย์ และเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง โดยจะเรียน ครึ่งวัน คือ เรียนช่วงเช้า หรือช่วง บ่าย โดยนักเรียนที่เรียนสองช่วงนี้ เป็นนักเรียนคนละ กลุ่ม คือ นักเรียนที่เรียนช่วงเช้าจะไม่เรียนช่วงบ่าย ส่วนนักเรียนที่เรียนช่วงบ่าย จะไม่เรียนช่วงเช้า แต่ นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะสลับช่วงกันเดือนละครั้ง ขึ้นอยู่ กับการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนนั้น และ มีการ จัดการเรียนการสอนเป็น 2 ภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 1 วันที่ 1 มกราคม – วันที่ 6 เมษายนของทุกปี และ ภาค เรียนที่ 2 วันที่ 20 เมษายน – วันที่ 30 กรกฎาคม ของ ทุกปี การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ เนตร นารี ยุวกาชาด นักศึกษาวิชาทหาร ผู้บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรม ชุมนุมหรือชมรม มิได้จัดการการเรียนรู้ให้กับ

ผู้เรียน แต่ ราชอาณาจักรไทย เรียนจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 8.30-16.30 จากนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้โรงเรียนลดชั่วโมงเรียนของนักเรียนในภาควิชาการตามกลุ่มสาระหลักในชั้นเรียนถึงเวลา 14.00 น. จากนั้นนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมนอกห้องเรียน ในกลุ่มสาระที่เหลือแบบบูรณาการและกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ให้นักเรียนลดความเครียด และเสริมสร้างทักษะทุกด้าน คือด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม นั้น มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย การตรวจสอบ ประเมินผลการเรียนการสอนในราชอาณาจักรกัมพูชา แต่ละระดับชั้น คือ ม. 3 และ ม. 6 จะมีการประเมินผลการจบหลักสูตรโดยข้อสอบกลางอีกครั้ง ต่างจากราชาอาณาจักรไทย ประเมินผลการเรียนการสอนระดับชั้น คือ ม. 3 และ ม. 6 จะสิ้นสุดที่ระดับโรงเรียนเท่านั้นไม่ต้องใช้ข้อสอบกลางมาประเมินการจบหลักสูตรแต่ถ้าจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาจะมีระบบการประเมินการสอบความถนัดทั่วไป GAT หรือการทดสอบความถนัดทั่วไป ส่วน PAT คือการสอบความถนัดด้านวิชาการ (Professional Aptitude Test หรือ PAT) คือ การสอบวัดศักยภาพของนักเรียนที่จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัย สอดคล้องสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศอังกฤษ กล่าวถึงการวัดผลการจบหลักสูตรแบบ ประเทศสหราชอาณาจักรที่กำหนดให้มีการสอบ GCSE (General Certificate of Secondary Education) ก า ร ส อ บ ระดับนี้ จะสอบเมื่อเด็กมีอายุประมาณ 16 ปี ขึ้นไป นักเรียนเลือกสอบประมาณ 6-10 วิชา เป็นการสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทางวิชาการของเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป มีวิชาให้เลือกกว่า 50 วิชา ส่วนใหญ่นักศึกษาในระดับ A Level จะลงเรียนเพียง 2-4 วิชา เพื่อที่จะได้ศึกษาแต่ละวิชาอย่างลึกซึ้งวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียนมักจะเกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือสาขาที่

ต้องการศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรี ผลการสอบ A Level มี 5 ระดับ คือ A, B, C, D, E แต่ Grade ที่ได้ทั้ง 5 ถือว่าสอบผ่านทั้งหมด มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่พิจารณารับผู้มีผลการสอบในระดับ C ขึ้นไป บางแห่งอาจรับเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนระดับ A และ B

3. ด้านงบประมาณ พบว่า ราชอาณาจักรไทย และราชอาณาจักรกัมพูชา มีการบริหารงบประมาณที่แตกต่างกัน คือ งบประมาณโรงเรียนมัธยมศึกษา ราชอาณาจักรกัมพูชา โรงเรียนได้มาจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว กรณีจัดซื้อจัดจ้างด้วยงบประมาณมาก หน่วยต้นสังกัดจะดำเนินการเอง โดยโรงเรียนไม่ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการเช่น การสร้างอาคารเรียน เป็นต้น แต่บางโรงเรียนจะมีผู้มีจิตศรัทธา และการเอาใจใส่จากคณะผู้ปกครองโรงเรียน ทำให้อาคารต่างๆ ในโรงเรียนได้รับการดูแลและซ่อมบำรุง ส่วน ราชอาณาจักรไทย แหล่งเงินทุนในการบริหารงบประมาณ โรงเรียนได้มาจากภาครัฐและการระดมทรัพยากรจากส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันต่างๆ เช่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันอื่นๆ สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ได้ระบุว่า การระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ หมวด 1 มาตรา 9(5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆมาใช้ในการจัดการศึกษา หมวด 7 มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าว มาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา หมวด 8 ทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการจัดการศึกษา มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินจากทั้งของรัฐงบประมาณที่ได้รับมี 3

ประเภท ดังนี้ 1) เงินงบประมาณ 2) เงินนอกงบประมาณ 3) เงินรายได้แผ่นดินไม่ว่าทั้งสองราชอาณาจักรจะมีแหล่งที่มาเหมือนหรือแตกต่างกัน เช่นไรในส่วนของการบริหารจัดการทรัพยากรในการจัดการศึกษาก็มุ่งเน้นประโยชน์ทางการศึกษา เพื่อผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ สอดคล้องกับ ศุภร บุญราช กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรการเงินทรัพยากรกายภาพหรือทรัพยากรสารสนเทศก็ตามสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องยึดถือเป็นหลักหรือเป็นแนวทางสำคัญ คือความเสมอภาคด้านคุณภาพของทรัพยากร ความมีประสิทธิภาพและความมีประสิทธิภาพขององค์การโดยจะต้องถือหลักสำคัญว่า องค์การหรือหน่วยงานที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีการลงทุนและการลงทุนนั้นจะต้องได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าและความคุ้มค่านั้นอาจจะมีผลในรูปแบบของผลตอบแทนที่วัดได้หรือที่วัดไม่ได้ก็ได้เช่น ความมีเกียรติ ความมีชื่อเสียงและการยอมรับ

4. ด้านการบริหารบุคลากร พบว่า ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาสรรหาบุคลากรที่วิธีการสรรหาและค่าตอบแทนที่แตกต่างกัน คือ ราชอาณาจักรไทย คนเก่งไม่นิยมประกอบอาชีพครู คนที่เรียนครูก็มักจะมีคนพูดเสมอว่าเป็นคนที่ไปไหนไม่ได้แล้วจึงมาเลือกเรียนครู เส้นทางมาเรียนวิชาชีพครูมิได้มุ่งสร้างคนมาเป็นครูตั้งแต่เริ่มต้นเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งของผู้ที่เรียนจบปริญญาตรี ซึ่งก็มีสิทธิในการเข้าสอบคัดเลือกมาเป็นครู ถึงแม้ไม่มีใบประกอบวิชาชีพก็สามารถมาเป็นครูตามเงื่อนไขและข้อยกเว้นที่ทางการกำหนดเมื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเข้ามาในระบบข้าราชการครูจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในราชอาณาจักรไทยการคัดเลือกครูผู้สอนเข้ามาในระบบราชการยังต้องมีการประเมินแบบเข้มข้นอีกครั้ง เรียกว่า ครูผู้ช่วย เมื่อผ่าน การประเมินถึงจะได้รับการบรรจุเป็นครูจริงในระบบราชการส่วนการบริหารบุคลากรของโรงเรียน มี

เป้าหมายสำคัญคือ การได้มาของบุคคล ซึ่งมีความรู้ มีความสามารถเหมาะสมกับความต้องการ และบุคคลที่สรรหามีความพอใจในการปฏิบัติงานด้วยทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนในราชอาณาจักร กัมพูชา การสอบแข่งขันเพื่อบรรจุครูผู้สอนในโรงเรียนจะคัดเลือกตั้งแต่นักเรียนจบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อคัดเลือกเข้าเรียนครูโดยตรงทุกคนที่เป็นครูในระบบราชการจะต้องจบสาขาด้านศึกษาศาสตร์โดยตรงเท่านั้น ความชัดเจนในการจัดการเรียนสอนตามความสามารถ ตามสาขาวิชาที่ตนเองได้เรียนมาการบรรจุแต่งตั้งจะคัดเลือกเข้าโรงเรียนแต่ละแห่งโดยผู้จบการศึกษาจากวิทยาลัยครูที่มีคะแนนสูงสุด มีสิทธิในการเลือกโรงเรียนก่อนและต้องทดลองปฏิบัติราชการเป็นเวลา 1 ปี ถึงจะมีสิทธิได้บรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการครู ข้าราชการครูในราชอาณาจักรกัมพูชาทุกคนมีความเสมอภาคด้านการปฏิบัติงานไม่มีระบบการพิจารณาความดีความชอบ ผลตอบแทนได้จากประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการของข้าราชการครูผู้นั้น ข้าราชการครูในแต่ละโรงเรียนมีสิทธิคัดเลือกผู้อำนวยการโรงเรียน เนื่องจากผู้อำนวยการโรงเรียนมาจากกระบวนการเลือกตั้งจากบุคคลในหน่วยงานนั้น ยกเว้น โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะได้รับการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจากหน่วยเหนือ ลงมา แต่ระบบมีเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบอย่างชัดเจนยิ่ง หลักการบริหารแบบธรรมาภิบาล ความก้าวหน้าทางวิชาชีพได้มาโดยการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งสอดคล้องกับ เพชรฤทัย อภิษฐ์ กล่าวว่า ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ และการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการจัดการเรียนรู้วิธีใหม่แก่ผู้เรียน ให้สอดคล้องกับหลักการของโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาบุคลากรตามลักษณะการปฏิบัติงานที่ดำเนินอยู่ในโรงเรียน (School-based professional development) ซึ่ง

ผู้นำสถานศึกษามีบทบาทที่จะทำได้อยู่แล้วตลอดเวลา ส่วนการเลื่อนและแต่งตั้งบุคลากรทางการศึกษา นั้นต้องมีคุณสมบัติและผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ซึ่งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งที่ชัดเจน สอดคล้องกับที่ คอลเลท (Collette, 1995) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการของการพัฒนาบุคลากรผล การศึกษาพบว่า เพศและประสบการณ์มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ความต้องการในการพัฒนาบุคลากร ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ที่ใช้ในการบริหารงานด้านต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงลักษณะการบริหารความแตกต่างของการพัฒนาบุคลากรจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยมีการพิจารณาจากระยะเวลา ประสบการณ์ในการทำงานเป็นตัวตั้ง สอดคล้องกับ บร็อก และมาริลิน (Brock & Marilyn, 1997, abstract) ได้ศึกษาเรื่องครูใหม่และเกณฑ์การรับบรรจุครูกับ การบริหารการศึกษา พบว่า ในปีแรกก่อนการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้าทำงาน ความต้องการ ความคาดหวัง และปัญหาทั่วไป ของครูที่บรรจุใหม่ และรวมถึงการบรรจุแต่งตั้ง สอดคล้องกับ ชรินทร์ มั่งคั่ง พบว่า การเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพในการเรียนการสอนที่ดำเนินการระดับมาก สำหรับผลการใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ได้เสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาครูจากการประเมินภาพรวมมีสมรรถนะพอใช้ และมีสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับดี องค์ประกอบของงานสำหรับการสร้างองค์ประกอบของงานสำหรับการสร้างระบบการให้ความช่วยเหลือตลอดปรัวมทั้งกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพราะถึงแม้ว่าครูบรรจุใหม่จะมีการฝึกฝน และอาจผ่านเกณฑ์การประเมินในตอนต้นยอดเยี่ยมมาก็ตามแต่จริง ๆ แล้วการเรียนรู้ในทางทฤษฎี หรือการสอนเฉพาะภายในห้องเรียนไม่สามารถเปรียบเทียบได้กับการปฏิบัติการสอนตามสภาพจริงการสนับสนุนและช่วยเหลือ ยังคงต้องทำต่อไปในระยะปี แรกของการ

ทำงาน และจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ ต่อเนื่องของการพัฒนาวิชาชีพ ผู้อำนวยการต้องการรักษาความต่อเนื่องของการสนทนากับครูที่เข้า รับหน้าที่ใหม่ และมีส่วนในการควบคุมดูแลในหลายด้าน ซึ่งอาจส่งผลไปสู่ความล้มเหลวสำหรับครูใหม่พวกนี้ได้เรื่องสำคัญคือ การบรรจุเข้าทำงานถึงแม้รู้ว่าการบรรจุเข้าทำงานล่าช้าในปี การศึกษานั้นๆ แต่สามารถยืดเวลาออกไปได้ เพื่อให้เกิดผลดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ควรมีการแต่งตั้งเน้น ๆ เพื่อให้ มีระยะเวลาเพียงพอสำหรับครูใหม่ที่จะปรับตัวเข้ากับโรงเรียน และสร้างความพร้อมสำหรับการสอนในชั้นเรียนอย่างเต็มศักยภาพโอกาสของความสำเร็จจะมีมากขึ้นอีกด้วยหากครูใหม่ได้รับมอบหมายห้องเรียนให้สอนภายในขอบข่ายที่ได้เตรียมการไว้ล่วงหน้าและยังต้องการพัฒนาความสามารถต่อไปอีก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาการศึกษาครั้งนี้ข้อค้นพบที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสั่งการควรมีการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน
2. การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย ด้านการบริหารวิชาการในหลักสูตรสถานศึกษาควรเพิ่มทักษะการใช้ภาษาสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเป็นสำคัญอย่างสม่ำเสมอ
3. การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย ด้านการบริหารบุคลากร การสรรหา บรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูจะต้องเรียนวิชาชีพครูจบการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์เท่านั้น

4. การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทย ด้านการบริหารงบประมาณเกี่ยวกับนโยบายเรียนฟรี 15 ปี ของราชอาณาจักรไทยควรมีการจัดให้ฟรีในทุกรายการ

2. ควรศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อคุณธรรมที่เป็นเลิศในด้านต่างๆ ของประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพการศึกษาของทั้ง 2 ประเทศ เพื่อหาจุดเด่นของแต่ละประเทศและหาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในแต่ละด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 33.
- ชรินทร์ มั่งคั่ง. นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพในสถาบันการผลิตครูของไทย Veridian E-Journal, Silpakorn University ปีที่ 10, ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2560).
- ธีรชัย เนตรนอมศักดิ์. “การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาผลการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตชายแดนไทย ลาว กัมพูชา ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” Veridian E-Journal, Silpakorn University ปีที่ 11, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2561
- ราชกิจจานุเบกษา. (2553 ก). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2560-2564) . เล่ม 133, ตอนที่ 115 ก (30 ธันวาคม 2559).
- ศุภร บุษยราช. การปฏิบัติและความคาดหวังเกี่ยวกับการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา. ม.ป.ท.ม.ป.ป.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการการศึกษาความพร้อมของสถาบันการศึกษาของไทยในการรองรับนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน” (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2551), 18.
- สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศอังกฤษ. เข้าถึงได้จาก http://www.oeauk.net/home/?page_id=669. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2560.
- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. ม.ป.ป.
- เพชรฤทธิ์ อภิษฐ์. “การพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ และการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการจัดการเรียนรู้วิธีใหม่แก่ผู้เรียน ” เข้าถึงได้จาก <http://suthep.cru.in.th/leader31.doc>. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2560.

Brock, David M. (1997, June). Strategy, Autonomy, Planning Mode and Effectiveness: a Contingency Study of Business School. International Journal of Educational Management. 11(6): 248-259.

Collette, Alfred T. 1995. Science Teaching in the Secondary School. Boston: Allyn and Bacon.